

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

Důvody:

Povoliti žádané exekuce proti Aloisu N-ovi byl příslušný buď krajský soud v Uherském Hradišti podle § 4 č. 1 ex. ř., neb okresní soud v Uherském Ostrohu za předpokladu posledního odstavce § 4 ex. ř., kdežto pro ostatní povinné byl jako exekuční soud příslušný též k povolení exekuce dle uvedeného předpisu okresní soud civilní pro Brno-město. Všechny tyto soudy jsou výlučné (§ 51 ex. ř.). Dovolávání se předpisu § 6 ex. ř. není případné, poněvadž okresní soud civilní pro Brno-město není pro povinného Aloise N-a exekučním soudem ve smyslu § 18 čís. 3 ex. ř. Předpokladem § 6 ex. ř. jest, že pro téhož povinného je více exekučních soudů buď proto, že má povinný u několika okresních soudů obecný soud ve sporných věcech nebo vzhledem k poloze majetku, na který se exekuce vede, nebo vzhledem k současné žádosti za několik druhů exekuce, jež mají býti vykonány v rozličných soudních obvodech, nelze však předpisu tohoto použití k souhrnné žádosti proti více povinným, pro něž platí rozličné soudy exekuční. Pro takový případ postačí k zamezení komplikací a zdržení exekučního řízení, by žádost byla podána u soudu příslušného podle předpisu § 4 čís. 1 ex. ř.

Čís. 13962.

Služební pragmatika pro úředníky a zřizence města Brna.

S hlediska § 54, odstavec p á t ý služ. pragm. stačí, byl-li omluvný důvod nemoci prokázán zaměstnancem i d o d a t e č n ě.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1934, Rv II 706/32.)

Žalobce, silniční dozorce města Brna, domáhal se na městské radě hlavního města Brna, aby mu bylo vyplaceno to, co mu bylo sraženo za dobu jeho nemoci. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Ze smyslu služebních předpisů vyplývá, že nestačí, když městský zaměstnanec jinému zaměstnanci, který není představeným, sdělí, že chce jíti k lékaři, nýbrž jest nutno, by nemoc neb jiný závažný důvod znemožňující službu, co nejdříve byl oznámen představenému (§ 54 odst. (1) služ. pragmatiky), a, trvá-li důvod nepřítomnosti dále než tři dny, jest tento důvod prokázati (§ 54 odst. (5) služ. pragm.). Tento průkaz byl by musil žalobce předložiti svým představeným. Žalobce neučinil ani to ani ono a ani netvrdil vůbec v dosavadním řízení, že předložil průkaz o své nemoci. Je tedy zřejmo, že se žalobce dopustil porušení služebních předpisů, které mají v zápětí ztrátu služebních požitků po dobu neomluvené nepřítomnosti. I když žalobce skutečně byl nemocen, nemění to nic na věci, poněvadž nemoc nebyla

představeným ani hlášena ani prokázána. Služební předpisy nevyžadují, by to zaměstnanec učinil osobně a ihned, žalobce však předpisům těm nevyhověl vůbec, ač měl možnost učiniti to nějakým způsobem, na př. poštou. Za tohoto stavu byla věc též soudem prvé stolice posouzena správně po stránce právní, když došel k závěru, že žalobce ve smyslu služební pragmatiky nemá nárok na zažalované služební požitky, an jednal proti služebním předpisům, a byly tu předpoklady ztráty těchto požitků.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu prvé stolice, by o ní dále jednal a ji znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Žalobce se domáhá na žalované obci zaplacení částky 2.848 Kč, která prý mu byla sražena z jeho služného na základě ustanovení § 54 odst. 1 a 5 služební pragmatiky pro úředníky a zřizence města Brna. Doslov těchto ustanovení není mezi stranami sporný. Pro rozhodnutí o žalobním nároku nezáleží na tom, zda se žalobce nezachoval podle předpisu p r v n í h o odstavce § 54 služební pragmatiky, neboť v tomto odstavci není stanoveno, že opomenutí včasného ohlášení nemoci má v zápětí ztrátu služebních požitků. Ustanovení o ztrátě služebních požitků za dobu neomluvené nepřítomnosti ve službě jest obsaženo teprve v p á t ě m odstavci § 54, a to jen za předpokladu, že úředník anebo zřízenec zůstane samovolně mimo službu déle než tři dny a že neprokáže dostatečný omluvný důvod. V § 54 odst. 5 služební pragmatiky není určena žádná propadná lhůta, do které musí dostatečný omluvný důvod býti prokázán, ani se tam nestanoví, že omluvný důvod, záleželi-li v nemoci, musí býti prokázán předložením lékařského vysvědčení. Způsob průkazu omluvného důvodu není tam vůbec upraven. Jest proto přisvědčiti dovolatelovu názoru, že po případě postačí, byl-li omluvný důvod nemoci zaměstnancem prokázán i dodatečně. Doslov § 54 odst. 5 služební pragmatiky připouští tento výklad a, použila-li snad žalovaná obec nejasných výrazů ve služební pragmatice, kterou vydala jako podstatnou součást služebních smluv pro své zaměstnance, šlo by to podle § 915 obč. zák. na její vrub.

Žalobce přednesl v řízení v první stolici a nabídl důkaz o tom, že dne 29. ledna 1930 onemocněl, že šel k lékařské prohlídce k MUDr. Josefu H-ovi, který jej uznal nemocným a léčil jej až do 24. března 1930. Již soud první stolice zjistil, že žalobce hlásil o d c h o d k l é k a ř i, že při svém návratu do práce přinesl svému představenému Karlu P-ovi lékařské vysvědčení a ze svědectví MUDr. Josefa H-e, jenž v kritické době žalobce léčil, vzal za prokázáno, že žalobcova nemoc byla takového rázu, že byl k práci neschopen. Z toho plyne, že žalobce prokázal svou nemoc jako dostatečný omluvný důvod pro to, že zůstal déle než tři dny mimo službu, a jeho nepřítomnost ve službě byla aspoň dodatečně omluvena a nebyla samovolná. Srážení jeho služebních požitků za dobu prokázané nemoci nebylo tedy provedeno po právu a dovolací

důvod podle § 503 čís. 4 c. ř. s. jest opodstatněn. Přes to, že dovolací důvod právní mylnosti byl uznán za opodstatněný a že žalobcův nárok jest svým důvodem po právu, nemůže dovolací soud rozhodnouti hned ve věci samé, ježto nižší soudy, vycházejíce z mylného právního názoru, že srážky žalobcových služebních požitků byly provedeny důvodně, nezkoumaly oprávněnost žalobního nároku co do jeho výše a nečinily po té stránce žádných skutkových zjištění, ač žalovaná obec namítala, že byla žalobci z důvodu nepřítomnosti ve službě sražena jen částka 1.944 Kč, nikoli celá zažalovaná suma 2.848 Kč.

Čís. 13963.

Nejde o případ § 111 c. ř. s., odjela-li strana jen na přechodnou dobu (na kampaň do cukrovaru v jiném místě).

Straně nelze tu ukládati povinnost, by ustanovila osobu k přijetí soudních obsílek, aneb aby oznámila změnu dočasného pobytu soudu. Doručnému orgánu jest tu postupovati podle §§ 102, 104 c. ř. s., po případě podle předpisu § 15 odst. 1 výn. min. pošt a telegrafů vydaného vzhledem na vl. nař. ze dne 17. ledna 1927 čís. 2 sb. z. a n. a uveřejněného ve věstníku ministerstva spravedlnosti str. 184/1928.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1934, Rv II 801/34.)

Procesní soud první stolice vyhověl žalobě o uznání otcovství a o placení výživného. Odvolací soud usnesením pojatým do rozsudku zamítl odvolání, pokud uplatňovalo zmatečnost, a uvedl v tomto směru v důvodech: Odvolatel spatřuje zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. v tom, že nezákonným postupem, opomenutím doručení, byla mu odňata možnost před soudem projednávat. Obsílka k ústnímu jednání na 25. listopadu 1933 nebyla prý mu řádně doručena, následkem čehož vůbec nevěděl o tom, že se ústní jednání konalo, o čemž se dověděl teprve z rozsudku. Dne 8. října 1933 odstěhoval se prý z Luhačovic, udal listonoši svou adresu, na kterou mu měl poštu odesílati, ježto odejel na kampaň do cukrovaru v Trnavě, kde dlel až do 30. prosince 1933. Ježto prý listonoš G. jeho adresu znal, měl mu pod udanou adresou obsílku poslati, po případě měl postupovati podle § 102 c. ř. s. Vytýkané zmatečnosti tu není. Odvolací soud dal doplniti řízení výsledkem svědka Antonína G-a a Josefa L-a. Svědeckou výpovědí Antonína G-a zjistil odvolací soud, že za žalovaného, který odejel začátkem října 1933, přijímal veškerou poštu Josef L., který mu sdělil, že pro žalovaného ji za jeho nepřítomnosti vyřizuje, že obsílku k ústnímu jednání na 25. listopadu 1933 doručil Josefu L-ovi, který ji nechtěl přijati. Z toho důvodu prý obsílku vzal zpět na poštu a Josefu L-ovi odevzdal lístek o oznámení doručení obsílky, při čemž mu řekl, že obsílka bude na poště po 14 dnů uložena a že v dalším nese si žalovaný sám následky. Svědeckou výpovědí Josefa L-a zjistil odvolací soud, že svědek bydlí ve